

PRAMENY VYŠKOVSKÝCH SYNODÁLNÍCH STATUT (1413)

Pavel KRAFL

U příležitosti pětistého výročí konání vyškovské synody z roku 1413 otiskl roku 1913 Augustin Neumann článek této synodě věnovaný.¹ V malé tabulce a schémátku se snažil popsat prameny, z nichž vydavatel vyškovských synodálních statut, Václav Králík z Buřenic, čerpal.² Jsou zde ovšem četné omyly, nedostatky. Cílem tohoto článku je v plné šíři rozebrat prameny synodálních statut Václava Králíka z Buřenic.

Obecná charakteristika statut

Jestliže synodální statuta Jana Volka z roku 1349 vznikla před první pražskou provinciální synodou z 11. – 12. 11. 1349, jak lze soudit z jejich obsahu, a pomineme-li krátká statuta Jana ze Středy (1380) dotýkající se z celého spektra církevního života jen několika problémových okruhů, pak synodální statuta patriarchy Václava vydaná pravděpodobně roku 1413 (1. září) jsou první obecnější a rozsáhlejší správní iniciativou v olomouckém biskupství od vydání prvních, zakladatelských statut české provincie. Obsáhla snad všechny oblasti života církevních společenství: dogmatické otázky, svátosti, život kleriků, správní otázky, vztah ostatních vrstev obyvatelstva ke klerikům apod. Spíše než k diecézním statutům pražské diecéze z počátku 15. století je lze připodobnit k Arnoštovým provinciálním statutům, natolik mají obecný charakter. Nevěnují se pouze několika otázkám aktuálním v roce konání synody či v několika letech posledních – např. pouze šíření viklefismu. Jak se dočteme v článku č. 41 vyškovských statut, po třicet let se v olomoucké diecézi nekonala synoda. Václav Králík z Buřenic tento nedostatek napravuje, a co víc, v článku č. 42 rozhodl o každoročním konání synody v Kroměříži den po svatém Mořici, tj. 23. září.³

Kromě Václava Králíka není ve statutech jmenována přímo žádná osoba. Dějí se toliko zmínky o „našem vikáři“ (zřejmě generálním vikáři) a dále o oficiálovi. Statuta jsou listinou. Můžeme v ní rozlišit typické listinné formule: na začátku devoční formule, intitulace, obecná adresa se salutací. Následuje narace a promulgace. Po tomto úvodu najdeme ve statutech vlastní články, celkem čtyřicet tři.⁴

¹Neumann A., Diecézní synoda ve Vyškově r. 1413, Museum 48, 1913, str. 19 – 37.

²O. c., str. 35, 36.

³Dudík B., Statuten der Diöcese Olmütz vom Jahre 1413, Brno 1871, str. 42.

⁴Podle edice Dudík B., Statuten der Diöcese Olmütz vom Jahre 1413, Brno 1871.

1. De sanctissima trinitate,
2. De statutis et canonibus observandis,
3. De observatione sacramentorum,
4. De indumentis sacerdotum et clericorum circa sacramenta,
5. De celebratione festivitatum,
6. De festivitate sancti Longini martyris,
7. Ut festivitates celebrentur,
8. Ut omni sexta feria in meridie pulsetur,
9. De observatione ieiuniorum,
10. De confessione,
11. De mendicantium predicatione,
12. De vita et honestate clericorum,
13. De cohabitatione clericorum et mulierum,
14. Quod sacerdotes filios vel filias publice non teneant in domibus,
15. De clericis peregrinis,
16. De spoliis et spoliatoribus,
17. De percussoribus et interfectoribus,
18. De aetate et qualitate ad sacros ordines et curata beneficia promovendorum,
19. De officiis vicariorum,
20. De cappellanis nobilium,
21. De publicis notariis,
22. De monachis, qui promoventur ad ecclesias parochiales,
23. De metu clericorum, qui non audent mandata exequi suorum superiorum,
24. Contra prohibentes executionem,
25. De institutionibus,
26. De statutis contra clericos editis, et de telonio a personis et rebus clericorum non recipiendo,
27. De sponsalibus et matrimoniis, et consanguinitate, affinitate, et etiam de eo, qui duxit in matrimonium, quam polluit per adulterium,
28. De simonia, ne aliquid pro spiritualibus exigatur, vel promittatur,
29. Ne presbyteri novam missam celebrent et convivia faciant,
30. De beneficiis erigendis,
31. Ut ecclesias consecrent,
32. De electione rectoris scholarum,
33. Ut in villis scholas non habeant,
34. De clericis non residentibus,
35. De matrimonio,
36. Ut plebani habeant propria sigilla,
37. De incendiariis,
38. De clericis ut non mercentur,
39. De visitatione archidiaconorum,

40. De hospitalionariis et aliis quaestionariis,
41. Ut quilibet praelatus, plebanus, et ceteri clerici in nostra dioecesi statuta provincialia et nostra habeant,
42. De sancta synodo singulis annis celebranda,
43. Quod simplex sacerdos absolvit, sed non in casibus episcopalibus.

Vlastním jádrem článků je dispozice. Jí mnohdy předchází narace zdůvodňující příčinu vzniku článku a provází ji sankce ať už negativní (kladba, kominace) či pozitivní (benedikce). Převažují sankce negativní.

Co do velikosti (do počtu článků) řadí se výškovská statuta mezi ta rozsáhlejší: jsou poloviční rozsahem i počtem článků ve srovnání s významnými provinciálními statuty Arnošta z Pardubic (86 článků). Pro srovnání: synodální statuta Jana Volka z roku 1349 mají 22 článků a statuta Jana ze Středy tvoří dvě krátké listiny, které nejsou ani členěny na články. Diecézní synodální statuta, popř. synodální protokoly pražské diecéze od 1349 až do husitství mají, jsou-li článkované, mezi třemi (1362–1363) až dvacetijedněmi články (16. 6. 1384), většinou pět až šest. Pokud jde o rozsah jednotlivých článků v pražských diecézních statutech, jsou kratičké, někdy pouze věta.⁵

Za posledním článkem následuje závěrečný protokol, který má specifickou podobu: intitulace s devoční formulí, datovací formule (na svatého Jiljí = 1. září), následuje příkaz klerikům na synodě přítomným, aby statuta zachovávali, užívali a plnili (sankce v užším slova smyslu). Vyjmenování jsou zde „preláti, kanovníci kostela, ostatní světští a řeholní preláti, faráři, veškerý klérus naší diecéze přítomný na synodě“. Na konci je koroborace a formule datum et actum. Závěrečný odstavec je velice podobný, v některých slovních spojeních totožný se závěrečným protokolem synodálních statut olomouckého biskupa Konráda z roku 1318.

Prameny výškovských statut

Když Václav Králík vytvářel svá statuta, měl nepochybně k dispozici provinciální statuta Arnošta z Pardubic vydaná r. 1349⁶ (ve výškovských statutech je nespočetně odkazů na ně), synodální statuta svých předchůdců na olomouckém stolci – Konráda I. (1316 – 1326) z roku 1318⁷ a Jana Volka (1334 – 1351) z roku 1349,⁸ dále provin-

⁵Srovnej Zelený R., Councils and Synods of Prague and their Statutes (1343 – 1361), separatim ex Apollinaris roč. 45, 1972. Polc J. V., Councils and Synods of Prague and their Statutes 1362 – 1395, Apollinaris r. 52, 1979, str. 200 – 237; str. 495 – 527, r. 53, 1980, str. 131 – 166, 421 – 457. Kadlec J., Synods of Prague and their Statutes 1396 – 1414, Apollinaris r. 64, 1991, str. 227 – 293.

⁶Fasseau A. T., Collectio synodorum..., I., Retz 1766, pag. 7.

⁷Zelený R., Councils and Synods of Prague and their Statutes (1343 – 1361), separatim ex Apollinaris 45, 1972, str. 27 – 81. Dudík B., Statuten des ersten Prager Provinzial Concils vom 11. und 12. November 1349, Brno 1872.

⁸Fasseau A. T., Collectio synodorum et statutorum almae dioecesis olomucenae in IV partes distributa, I., Rezii 1766, pag. 1 – 7.

⁹CDM VII., č. 984. CDM XIII., č. 11. Fasseau, o. c., pag. 15 – 24. Poslední dvě edice

ciální statuta Jana z Jenštejna z roku 1381.⁹ Kupodivu přebírá také úseky článků z provinciálních statut mohučské arcidiecéze (i když se přímo na ně neodkazuje): z Wernerovy (1259 – 1289) mohučské synody z roku 1261,¹⁰ ze synod Gerharda II. (1289 – 1305) konané v Aschaffenburgu r. 1292¹¹ a Petra z Aspeltu slavené roku 1310 v Mohuči.¹²

Dá se předpokládat, že tvůrce(-i) statut měl po ruce též sbírky kanonického práva: Graciánův dekret,¹³ Liber extra, Liber sextus, Clementinae.¹⁴ Několika slovy nastíním jejich vznik. V první polovině 12. století mnich kamadulského řádu a profesor na universitě v Bononi Gracián vytvořil sbírku dosavadních církevních zákonů – „Usmíření rozporných kánonů“ („Concordantia discordantium canonum“). Decretum Magistri Gratiani, jak je neoficiálně nazývána, byla neúřední sbírkou.¹⁵ Kompilace nově vydávaných papežských dekretů byly završeny prací Rajmunda z Peafortu. Jeho dílo roku 1234 promulgoval Řehoř IX. („Decretales domini Gregorii papae nonae“, „Liber decretalium extra decretum Gratiani vagantium“, krátce „Liber extra“ – „Kniha Mimo“). Je to sbírka veřejná (autentická – byla vydána zákonodárcem, papežem) a výlučná (exkluzivní – zrušila účinnost všech dekretů a právních norem, které nejsou uvedeny v ní či v Graciánově dekretu). Roku 1298 k pěti knihám Rajmundovy knihy Mimo vydal Bonifác VIII. Liber sextus, sbírku též veřejnou a výlučnou.¹⁶ Další sbírku, „Clementinae“ vyhlásil roku 1317 Jan XXII. Je veřejná, ale není výlučná.¹⁷ Ze všech těchto sbírek ale patriarcha Václav přímo nečerpá.

Jak naznačují narážky o heretických domněnkách zavržených církví římskou a metropolitní,¹⁸ měl Králík též povědomost o listině Alexandra V. z 20. prosince 1409¹⁹ a snad i o listině téhož z 20. března 1410²⁰ a dále synodách pražské diecéze posledních let.²¹ Ve statutech užil též biblické citáty, popř. parafráze biblických

s chybným datováním circiter 1400 (viz Krafl P., K údajné synodě olomoucké diecéze z roku 1400, vyjde in VVM 1995).

⁹Polc J. V., Statutes of the Synods of Prague, 1380 – 1386, Apollinaris 53, 1980, str. 134 – 140.

¹⁰Schannat J. F., Hartzheim J., Concilia Germaniae, II., Kolín nad Rýnem 1760, pag. 596 – 615.

¹¹Schannat J. F., Hartzheim J., Concilia Germaniae, III., Kolín nad Rýnem 1761, pag. 7 – 16.

¹²Schannat J. F., Hartzheim J., Concilia Germaniae, III., Kolín nad Rýnem 1761, pag. 175 – 224.

¹³Corpus iuris canonici, I. Decretum magistri Gratiani, ed. Friedberg Ae., Lipsko 1879. Jako pomůcka mi sloužila rovněž konkordance: Reuter T., Silagi G., Wortkonkordanz zum Decretum Gratiani, 1. – 5., München 1990.

¹⁴Corpus iuris canonici, II. Decretalium collectiones, ed. Friedberg Ae., Lipsko 1881.

¹⁵Kodifikace – mezníky právních dějin, Praha 1994, str. 27 (J. R. Tretera).

¹⁶Tamtéž, str. 29.

¹⁷Tamtéž, str. 30.

¹⁸Čl. 15. Dudík, Statuten..., str. 21.

¹⁹Acta summorum pontificum res gestas Bohemicas aevi praehussitici et hussitici illustrantia, I., ed. Eršil J., Praha 1980, č. 419, str. 277 – 279.

²⁰Tamtéž, č. 434, str. 287 – 289.

²¹Kadlec J., Synods of Prague and their Statutes 1396 – 1414, Apollinaris 64, 1991, str. 227 – 293.

veršů.²²

Prameny, z nichž Václav Králík do svých vyškovských statut čerpá, lze rozdělit do několika skupin:

1. doslovné převzetí určitého článku ze starších synodálních statut, přičemž může být na tuto skutečnost výslovně upozorněno či nikoliv,
2. doslovné převzetí úseků článků starších statut (s odkazem na původního vydavatele či pramen nebo bez tohoto),
3. příkaz zachovávat určitý článek či ustanovení; může být blíže specifikováno (incipit, titul článku), či méně určité specifikováno (jméno vydavatele statut, zmínka o provinciálních statutech apod.),
4. článek může být dokonce tvořen jenom tímto příkazem (add. 3.),
5. odkaz na článek, na jeho obsah (podobně jako bod 3.),
6. titul (nadpis) článku může být shodný s tituly článků Arnoštových provinciálních statut, mohučských provinciálních statut, s tituly knih, distinkcí, kauz, titulů atd. Gratiánova dekretu a dekretálů.

Add. 1. Z Arnoštových provinciálních statut jsou doslovně převzaty čl. 65. (jako č. 28. „De simonia, ne aliquid pro spiritualibus exigatur, vel promittatur“) a druhá polovina čl. 80. (v mnohých rukopisech s opisy Arnoštových statut je jako samostatný článek; u Králíka přejato jako čl. č. 11. „De mendicantium praedicatione“). Dva papežské výnosy se staly součástí čl. 39. „De visitatione archidiaconorum“: dekret Řehoře X. (1271 – 1276) vyhlášený na druhém lyonském koncilu konaném roku 1274 a dekretál Bonifáce VIII. (1294 – 1303). V dekretálu Řehoře X. je ještě odkaz na ustanovení Inocence III., které Králík ovšem již nepřevzal. Všechny tři výnosy jsou součástí třetí knihy Liber sextus.²³ Pozornosti patriarchy neunikla ani provinciální statuta Jana z Jenštejna z roku 1381. Úplně celý z ní převzal čl. 5. jako čl. 30. „De beneficiis erigendis“. Ze starších diecézních statut olomoucké diecéze převzal čl. XI. synody Konráda I. (1318) jako čl. 37. „De incendiariis“ a v upravené podobě čl. XVI. jako čl. 35. „De matrimonio“. Dále několik článků ze statut biskupa Jana Volka (1349):²⁴ čl. VII. jako „Quod sacerdos filios vel filias publice non teneant in domibus“, čl. XVII. jako 16. „De spoliis et spoliatoribus“, XIX. jako 32. „De electione rectoris scholarum“, VIII. jako 36. „Ut plebani habeant propria sigilla“ a čl. XXII. jako č. 43. „Quod simplex sacerdos absolvit, sed nou in casibus episcopalibus“.

Add. 2. Převzaté úseky článků jsou ve vyškovském článku 10. „De confessione“, a sice části provinciálního kánonu č. 80 z roku 1349 („De fratribus predicatoribus

²²Používal jsem vydání Biblia sacra iuxta Vulgatam versionem, Stuttgart 1983 a konkordance Fischer B., Novae concordiae Bibliorum sacrorum iuxta Vulgatam versionem critice editam, 1. – 5., Stuttgart – Bad Cannstatt 1977, popř. Luca F., Sacrorum Bibliorum Vulgatae editionis Concordantiae Hugonis Cardinalis, Mohuč 1635.

²³c. 1. – 3., III., 20 in VI°.

²⁴U článků statut Jana Volka (1349) používám číslování článků podle CDM XIII., č. 11.

et minoribus“, z první poloviny). Úsek článku č. 13 vyškovské synody („De cohabitatione clericorum et mulierum“) je tvořen částmi kánonu XXXIX. „De clericis militantibus et concubinariis“ mohučské synody slavené roku 1261. První třetina Králíkova čl. 4. „De indumentis sacerdotum et clericorum circa sacramenta“ je opsána ze čl. II. „De sacerdotibus et campanariis“ aschaffenburgské synody mohučské provincie (r. 1292). Z těchže statut, z čl. XV. „De nuntiis ecclesiasticorum iudicum“ jsou opsány první dvě třetiny článku 24. „Contra prohibentes executionem“. A nakonec druhá polovina čl. 20. „De cappellanis nobilibus“ je opisem částí čl. „De maiori et obedientia“ mohučské provinciální synody Petra z Aspelu (r. 1310). U úseku převzatého z Arnoštova čl. 80 na jeho statuta přímo upozorňuje. O převzetí textů ze statut mohučské provincie tudíž mlčí a objevit to lze až při srovnání textů. Arcibiskup Arnošt z Pardubic v úvodu svých provinciálních statut všechny konstituce mohučské provincie prohlásil za neplatné a zakázal je používat.²⁵ Václav Králík také převzal části úvodu z diecézních statut Jana Volka (1349). Valnou část vyškovského čl. 3. „De observatione sacramentorum“ tvoří úseky z čl. „Indulgentie de corpore Christi“ (XV. „De deferenda sacrosancta eucharistia corporis Christi“) tamtéž. V čl. 12. „De vita et honestate clericorum“ máme volný výtah z Volkova čl. „De tonsura clericali“ (V. „De vita et honestate clericorum“).

Add. 4. Články, jež jsou tvořeny pouhým příkazem zachovávat určitý kánon většinou upozorňují na Arnoštovy články (provinciální statuta z r. 1349).²⁶ Jsou to čl. 18. (přikazuje zachovávat prov. čl. 8.), 19. (11.), 21. (26.), 26. (59., 60.), 27. (61., 62., 63., 64.). V čl. 17. „De percussoribus et interfectores“ je přikázáno zachovávat c. 29. C. XVII. qu. 4. Gratiánova dekretu, což je původně dekret vydaný Inocencem II. (1130 – 1143) na 2. lateránském koncilu r. 1139 (uveden incipit), a dále blíže neurčený provinciální statut, který jsem neidentifikoval. Domnívám se, že vypovídací hodnota u doslovně převzatých článků a textů je mírně snižena: to, že jsou opsány, svědčí o jejich aktuálnosti, na druhé straně ale nelze v jednotlivých konkrétních slovech a slovních spojeních se samozřejmostí vidět odraz skutečnosti, reality současného života.

Príloha

PRAMENY VYŠKOVSKÝCH STATUT, ODKAZY APOD.

Vysvětlivky: tučným písmem jsou napsány informace o doslovně převzatých textech, článcích, o citacích, *kurzívou* odkazy, *tímto písmem* příkazy dodržovat ustanovení, nařízení. Některé články vyškovských statut jsou tvořeny pouhým příkazem

²⁵Zelený R. Councils and Synods of Prague and their Statutes (1343 – 1361), separatum ex Apollinaris 45 (1972), Řím 1972, str. 31.

²⁶V tabulce třídím prameny podle opisu v rukopise mikulovské dietrichsteinské knihovny (in MZK, sig. Mk 86). Beda Dudík ve své edici vyškovských statut k těmto příkazům otiskl i příslušné články z Arnoštových provinciálních statut. U Fasseaua stejně jako v rkp. mikulovské knihovny.

zachovávat ustanovení kánonů Arnoštových provinciálních statut – jejich čísla jsou zvýrazněna **san** **sherif**. Číslování článků provinciálních statut Arnošta z Pardubic z roku 1349 je podle edice Rostislava Zeleného (v edici Arnoštových statut Bedy Dudíka je odlišné a odlišné jsou tedy i odkazy na články Arnoštových statut v jeho edici statut vyškovských). U synodálních statut Jana Volka uvádím tituly článků podle CDM VII., č. 984 a v závorce podle edice datované cca 1400 (ty druhé jsou výstižnější). Upozorňuji na incipity odkazovaných kánonů; jsou-li uvedeny. U článků vyškovských statut anebo u jejich úseků, které jsou vydavatelem Králíkem doslovně přejaty, se snažím popsat i prameny, z nichž jejich původní vydavatelé vychází.

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. 1349 (Volek)	Provinciální statuta 1349	Provinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
Úv.		úvod– narace, promul- gace + část čl. I.			ve Volkově čl. I. je citace Prv 3, 5
2.		obecný příkaz dodržovat kánony, dekrety Otců, provinciální statuta (Arnošt), synodální statuta předchůdců a též jeho			c. 17. D. 28. (Mikuláš I., 858–867), c. 40. C. XI. qu. 1 (Řehoř I. 590–604), Mt 22,10? – ? volná parafráze

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. (Volek)	Provinciální statuta 1349	Provinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
3.		část čl. "Indulgentie de corpore Christi" (XV. "De deferenda sacrosan. eucharistia corporis Christi")			
4.			53. "De baptismo", 49. "De celebratione missarum"		kanonické sankce; část pr. čl. 53. = X 3, 42, 2 (Alexandr II., 1159 – 1181).
Mohučská provinciál. synoda v Aschaffenburgu (Gerhard II.), čl. II. "De sacerdotibus et campanariis" – mnohé doslovně opsáno					
5.		XIV. "Defestis. Cordule"	55. "De festivitatibus celebrandis"		

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. (Volek)	Provinciální statuta 1349	Provinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
7.		odkaz na svátky u Arnošta (1349) a v statutech Králikových předchůdců: "De festis celebrandis" (IV. "De celebratione f."), "De festiuatione Cyrilli et Metudii" (XII. "De celebr. f. ss. C. et M. patron. Mor." XI-II. "De f. s. Christini" XIV. "De f. s. Cordule")	55. "De festivitatibus celebrandis" (synod. statuta Jana ze Středy [1380], kt. doslovně přebírají Arnoštův čl. 55)		
9.			56. "De observatione ieiuniorum"		
10.			78. "De penitentiis et remissionibus" (citován titul čl. a incipit), 79. "Quod omnes presbyteri tenentur coartare ad confessionem in principio quadragesime", 80. "De fratribus predicatoribus et minoribus"		obecný odkaz na sváté Otce, zmínka o "litteras" jeho předchůdců

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. 1349 (Volek)	Provinciální statuta 1349	Provinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
10.			(uveden titul čl., l. polovina čl. téměř opsána)		týkajících se zpovědi.
	Arnoštův čl. 78 = X 5, 38, 12 (= c. 21 4. later. koncilu, 1215). <i>C 2 Clem 3, 7</i> (Kliment V. na koncilu Viennském – 1311–12, v kánonu je inzert dekretálu Bonifáce VIII. – Extravag. comm. c. 2 [3, 6]) – v úseku převzatém z čl. 80. provinc. statut)				
11.			2. pol. čl. 80. "De fratr. pred. et minor." (od "In ecclesiis...")	c 2 Clem 3, 7 – vliv na Arnoštův čl. 80.	
12.		volný výtah z čl. "De tonsura clericali" (V. "De vita et honestate clericorum")	28. "De vita et honestate clericorum" (část doslovně převzata, příkaz dodržovat sankce v článku stanovené)		
13.			29. "De cohabitatione clericorum et mulierum"	s textem mohuč. čl. opsáno	
	Mohuč. provin. synoda 1261 (arcibiskup Werner), čl. XXXIX. "De clericis militaribus, et concubinariis" – opsány úseky				Lv 11, 45

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. 1349 (Volek)	Provinciální statuta 1349	Provinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
14.		VII. "De nuptiis filiorum et filiarum presbyterorum"			
15.			vliv čl. 9. "De clericis peregrinis" (obsahuje podobnost)		X 1, 22, 2–4 (Inocenc III. 1206 patriarchovi konstantinopol., 1207 pat. jerusal., dek. Honoria III., 1216 – 1227)
	odkaz na římskou a metropolitní církev: <i>praž. di. ec. synody 15.6. 1406, 15.6. 1408, 15.6. 1409, 18.10. 1409, 16.6. 1410, 15.6. 1413, listiny Alexandra V. z 20. 12. 1409 a z 20.3. 1410</i>				
16.		"De imminutione ecclesiarum" (XVII. "De spoliatori bus ecclesiarum")			ve Volkově čl. je odkaz na statuta mohučská (Králik upravil na pražská Arn.)

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. 1349 (Volek)	Provinciální statuta 1349	Provinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
17.			?	?	c. 29. C. XVII. qu. 4. (incipit; Innocenc II. na 2. lat. konc. 1139 - c.15)
18.			8. "De etate et qualitate ad sacros ordines et curata beneficia promovendorum" (incipit)		
19.			11. "De vicariis"		
20.			17. "De capellanis in castris servientibus" (1 věta opsána)		
Mohučská provinc. synoda 1310 (Petr z Aspeltu), čl. "De maiortate et obedientia" - část opsána					

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. 1349 (Volek)	Provinciální statuta 1349	Provinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
21.			26. "De fide instrumentorum"		
22.				čl.6 - 2. 1/2, inc.	
24.	Mohučská provinciální synoda 1292 v Aschaffenburgu (Gerhard II.), čl. XV. "De nuntiis ecclesiasticorum iudicum" - většina opsána				
25.			odkazy na tři články - in "Councils..." dva z nich spojeny v 32. "De institutionibus" (incipity), třetí 65. "De simonia"		
26.			59. "De libertate clericali" (2. pol.), 60. "De statutis contra ecclesie libertatem"		

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. 1349 (Volek)	Provinciální statuta 1349	Provinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
27.			61. "De sponsaliis et matrimonius", 62. "De cognatione spiritali", 63. "De consanguinitate et affinitate", 64. "De eo qui duxit in matrimonium quod polluit per adulterium"		pr. čl. 61 obsahuje X 4, 1, 31 (Řehoř IX., 1227 – 1234), části X 4, 3, 3 (Inoc. III. na 4. lat. kon.), prov. čl. 63. = Clem 4, 1, 1 (Kliment V. na Viennském koncilu, 1311 – 12)
28.			65. "De simonia et ne aliquid pro spiritualibus exigatur vel promittatur" (kromě posled. věty)		v provin. čl. 65 odkaz: X 5, 3, 42 (Inoc. III. na 4. lat. kon.)
29.	odkaz na předchůdce v biskupském úřadě				
30.				5.	

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. (Volek) 1349	Provinciální statuta 1349	Provinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
32.		"De rectore eligendo" (XIX. "De electione rectorum scholarum")			
34.					volná parafráze Io 21, 15 – 17
35.	XVI. upraven				
36.		"De maiortate et oboedientia (VIII. "Ut plebani propria sigilla habeant ad execuciones faciendas")			
37.	XI.				(v čl. odkaz na neznámé předchůdce olom. biskupa Konráda I.)

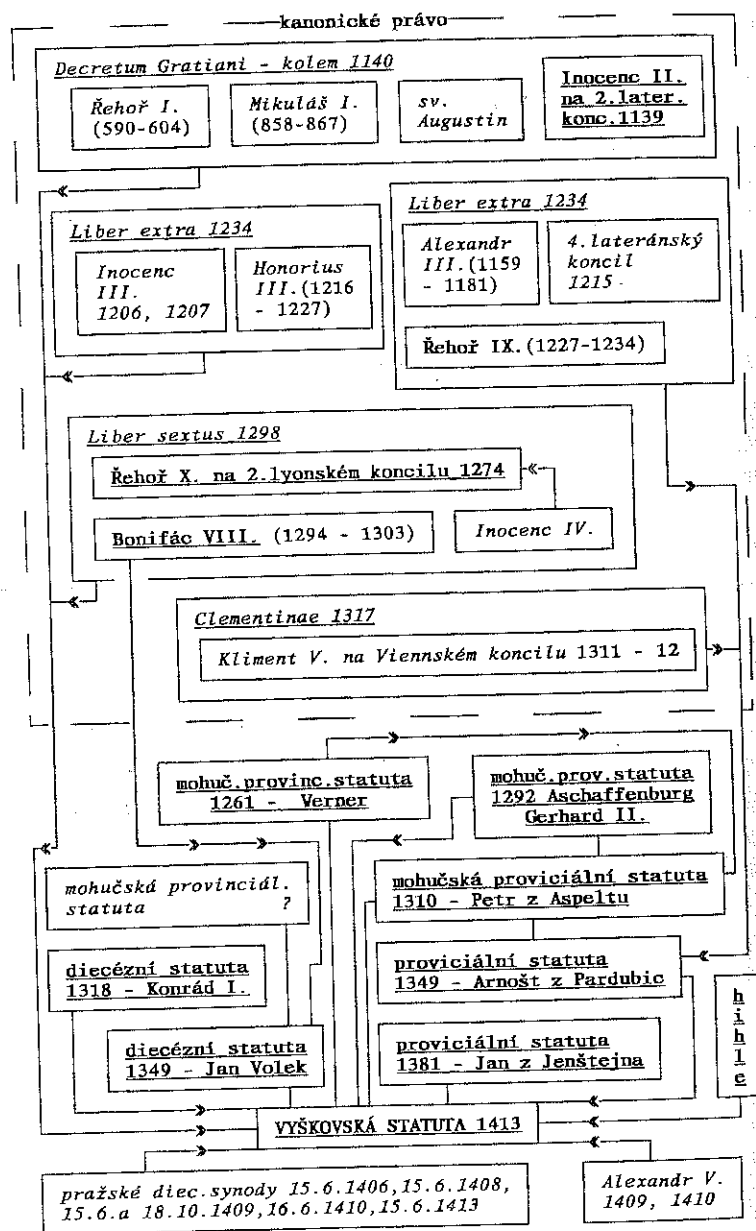
Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. 1349 (Volek)	Provinciální statuta 1349	Pro- vinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
38.					c. 12. C. XXIII. qu. 4. (podle sv. Augusti- na: "De uni- co bapt.")
39.					c. 2, III., 20 in VI ^o (= c. 24. 2. lyonského koncilu 1274; Řehoř X.; v textu odkaz na dekretál Ino- cence IV., 1243-1254, - c. 1., III., 20 in VI ^o), c. 3., III., 20 in VI ^o (Bonifác VIII., 1294 - 1303)
41.			jedna věta opsána z úvodu; příkaz číst, vlastnit statuta		
42.					vliv X 5, 1, 25 (4. lat. konc. 1215)

Čl.	Diecéz. st. 1318	Diecézní st. 1349 (Volek)	Provinciální statuta 1349	Pro- vinc. st. 1381	Kan. právo Bible aj.
43.		XXII. "Qu- od simplex sacer- dos solvit sacer- dodem sed non in casibus episcopa- libus"			ve Volkově čl. 22. od- kaz na c. 2. in VI ^o 5, 10 (1 věta opsá- na; Bonifác VIII.)
Zá- věr. pr.	vliv zá- věr. proto- kolu				

Příloha

SCHEMA PRAMENŮ VYŠKOVSKÝCH STATUT

Tučně a potržené jsou uvedeni vydavatelé (a statuta), jejichž texty jsou opsá-
ny ve vyškovských statutech. Tučně vydavatelé, kteří jsou původci textu, převza-
tého do statut, od nichž vydavatel vyškovských statut opisoval. Kurzívou odkazy,
i nepřímé.

* * *

SUMMARY

Sources of the Synodial Statutes of Vyškov (1413)

In the year of 1413, the diocese synod of Vyškov took place. The former administrator of the diocese Václav Králík from Buřenice has published an extensive statutes there. The statutes consisted of forty three articles. The author of the statutes had based his work on many sources – he rewrote whole articles or their parts, e. g. he refers to the Prague Provincial Statutes of 1349 and 1381, the Synodial Statutes of the Olomouc Diocese of 1318, 1349 and canonical law etc. The aim of the article is to describe those sources and summarise them.